

[Jørgen Jørgensen.]

seende vil der blive taget meget velvilligt paa af de ansvarlige Myndigheder, der har med Valutalovens Administration at gøre.

Men naar jeg nu ser, at Venstre melder sig som Handelens gode Forbundsfaelle i Kritikken af Valutaordningen, ligesom Venstre optræder som Landbrugets Beskytter mod den Ordning, som dog først og fremmest er indført af Hensyn til Landbruget, og som er uundværlig for dette, saa siger jeg: Er det nu sømmeligt handlet af det Parti, der krævede Valutaordning indført, af det Parti, som har stemt for denne Ordning og har godkendt dens Administration lige indtil for 4—5 Maaneder siden, af det Parti, der ikke paa noget Tidspunkt har kunnet foreslaa nogen Ordning, der gav større Frihed for Handelen, end den vi har nu, af det Parti, som har stillet Forslag om en Ordning, hvoraf Konsekvensen — som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde — nødvendigvis vilde blive, at flere Varer kom ind under Valutareguleringen, end Tilfældet er i Dag? (*Krag* ler). Det ærede Medlem Hr. Krag morer sig, men det vilde være mere interessant, hvis det ærede Medlem kunde staa op her og fortælle, hvordan den Ordning, Venstre foreslog, vilde have muliggjort en større Frihed for Handelen end den Ordning, der er gennemført i Dag. Paa alle Spørgsmaal derom har det ærede Medlem indtil i Dag aldrig haft noget Svar.

Venstre har udsendt en Pjece angaaende dette Spørgsmaal til Byens handlende, hvori man har fortalt, at Venstre jo var det eneste Parti, som paa dette Omraade støttede Handelens Interesser. Venstre fortæller deri om det elendige Styre, vi har haft i de sidste 6 Aar, og forklarer, hvordan dette Styre har skaffet Befolkningen enorme Toldforhøjelser, der i visse Tilfælde beløber sig til 3 000—4 000 Kr. pr. beskæftiget Arbejder. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Krag: Hvilke Toldforanstaltninger er gennemført her i Rigsdagen, som Venstre ikke har givet sin Tilslutning til — hvilke Toldforanstaltninger af en saadan Karakter, at de kunde siges at være enorme Toldforhøjelser, der giver Mulighed for, at enkelte Arbejdere kunde faa en Fortjeneste paa 3 000—4 000 Kr.? Den Toldlov, vi har, er Venstres Toldlov; de Forhøjelser af Afgifter, som er gennemført, er gennemført med Venstres Tilslutning — alle med Undtagelse af Loven af Oktober 1932. (*Krag*: Saa er der altsaa een).

Ja, der er een; men denne Lov andrager et saa lillebitte Beløb i den samlede Ordning, at den intet betyder i Sammenligning

med det, det ærede Medlem her taler om. Toldloven af Oktober 1932 gav sidste Aar en Indtægt til Staten paa 8,6 Mill. Kr.; men af dette Beløb falder over Halvdelen paa Silkestoffer. Den Del af Toldindtægterne efter 1932-Loven, der derefter bliver tilbage, falder paa en Række smaa Ting. Man kan altsaa her regne med, at Forbrugerne maa betale maaske 4—5 Mill. Kr. i virkelige Forbrugsafgifter, som de ikke tidligere har betalt. Denne Toldlov til et Beløb af 4—5 Mill. Kr., som det altsaa drejer sig om ud over Silkevarerne — og det ærede Medlem vil formentlig ikke beklage sig saa stærkt over, at de har faaet en Forhøjelse —, er det det eneste i vor Toldlovgivning, som Venstre ikke har det fulde og hele Ansvar for.

Men naar dette er Tilfældet, spørger jeg det ærede Medlem: Hvad er Begrundelsen for, at man gaar ud i Landet og fortæller, at man er disse store Frihandelmænd, naar en væsentlig Del af Toldloven af 1932 omfatter Fodtøj, og Sandheden herom er den, at Venstre i 1923 foreslog en Forhøjelse for dette Fodtøj, der udgjorde dobbelt saa meget som den, der blev gennemført i 1932? Af de noget over 100 Mill. Kr., som Toldindtægten andrager om Aaret, udgør det Beløb, Venstre her hæfter sig ved, kun en lillebitte Brøkdæl, og det har ingen som helst Forbindelse med Virkeligheden, naar det ærede Medlems Parti i den paagældende Pjece giver det Udseende af, at den paagældende Toldlov for Industrien betyder en Beskyttelse, som kan gøres op til 3 000—4 000 Kr. pr. Arbejder.

Men saa siger Partiet videre i denne Pjece, at man har misbrugt Valutaordningen, at den er administreret i Modstrid med sin oprindelige Opgave, at den er blevet misbrugt til Socialisering af Handelen. Jeg spørger igen det ærede Medlem, der indtil sidste Nytaar havde det fulde Ansvar for Valutalovgivningen: Paa hvilke Omraader er denne Valutaordning blevet misbrugt over for Handelen — som det ærede Medlems Parti tillader sig at sige? Bliver der ikke ved Valutaordningen først og fremmest taget Hensyn til handelspolitiske Formaal? Er Sandheden da ikke den, at den Valutaordning, vi nu har — den eneste, Venstre ikke har Ansvaret for —, giver Erhvervene en langt større Indflydelse paa Ordningens Administration, end de nogen Side før har haft? Den Ordning, vi har nu, forudsætter, at de store Erhverv — Handel, Industri og Landbrug — fra første Færd tilrettelægger Uddelingen af Attester, skaber Grundlaget for hele Ordningens Administration.

Og naar man nu i saa høj Grad fra